

Am simțit că mai trăiesc

Gabriel Stănciulescu

Am simțit că mai trăiesc

Răpus de grijile simbriei,
M-am refugiat în dulci amaruri,
Am pus ades frâna furiei,
Dar n-am știut să ies din valuri.

Te văd și știu că-mi ești aproape,
N-am îndrăznit să îți cer mai mult,
Chiar de-aș avea gânduri mioape
Eu nu am uitat că sunt adult.

Mie, să copilăresc îmi place,
Să nu îmi asum părea facil,
Observ că și iubirea tace
Și simt că am devenit docil.

De când te-am întâlnit pe tine,
Adun în brațe mai mult soare,
Iubirea suie și mă ține
Mai curajos și în picioare.

Îmi doresc să fiu ce n-am fost ieri,
De gândurile rele mă feresc,
Azi cred în noi, fără să îmi ceri,
După un sărut simt că trăiesc.

Clipele speciale le-am păstrat,
Și am uitat că îmbătrânim,
Dar niciodată nu am sperat...
Că mai este vreme... să iubim.

Autor: Gabriel Stănciulescu